וכפר את מקדש הקודש זה לפני ולפנים אהל מועד זה היכל מזבח כמשמעו. כפ"ק דשבועות (דף יג:) פירש בקונטרס דמיירי בטומאת שמשמש לפני ולפנים או בהיכל או במזבח ותימה דלא משכחת דמכפר שעיר הנעשה בפנים ממשמש בטומאה וכאן פירש בקונטרס דמיירי בטומאת שנכנס לפני ולפנים או נגע במזבח וקשה דאמאי בעי קרא הכא אכל חד וחד הא בפ"ב דשבועות (דף מז:) נפקא כרת בטולהו מחד קרא מדכתיב משכן ומקדש אם איט ענין לטומאה שבחוץ תנהו ענין לטומאה שבפנים ושמא מאחר דנפקא לן הכא בטולהו דמתכפרין לא מיבעי לענין כרת אלא חד קרא ועוד קשה הא דתניא בפ"ק דשבועות (דף ז:) וכפר על הקודש מטומאות בני ישראל (טו)שיש לי בענין זה להביא שלש טומאות טומאת עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים וקאמר רבי שמעון ממקומו הוא (יז)מוכרח הוה ליה למימר מהכא דעל כרחך בטומאת הקודש הכתוב מדבר ועוד דבסוף הוציאו לו (יומא פא.) מייתי לה אמתני' בנשפך הדם יביא אחר ויחזור ויזה תחלה בפנים וכן בהיכל וכן במזבח הזהב משמע בהדיא דלענין הזאות דריש דמזה על בין הבדים ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב ושירי הדם על יסוד מזבח החיצון וקרי ליה למזבח החיצון עזרות לפי שהיה (יח)בעזרה לחיכא עזרת כהנים ועזרת ישראל דקדושתם שוה ליתשב מתנה שכינה ואע"ג דטולהו הזאות כבר כתיבי ואפילו עיכובא דרשינן מוכלה בפרק (יט)כ' דשבועות (דף מז) אם כילה כיפר ואם לא כילה לא כיפר אילטרין האי קרא דלא תימא הני מילי אהרן להכי כתב רחמנא וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא כדדרשינן במורת כהניס וכתיב

במריה וכפר את מקדש הקודש:

הושוון כולן לכפרה אחת שמתכפרין בשעיר המשתלה. אבל בשעיר הנעשה בפנים לא הושוו לתיו כהנים מתכפרים כדדרשינן בפ"ק דשבועות (דף יג:) דכתיב אשר לעם ואם תאמר לויס במה מתכפרים אי בשעיר הנעשה בפנים אשר לעם כתיב ואיכא למאן דאמר בפרק הזרוע (מולין קלא:) לויס לא איקרו עם ואי בפרו של אהרן בימו כתיב דהיינו כהניס ויס לומר דמתכפרין בשעיר הנעשה בפנים מאחר דכתיב יכפר אלו לויס דאשמועינן קרא דמתכפרין:

ואין שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה. ואילטריך קרא למעוטי דלא תילף מפר העלם דבר של צבור דזה צבור והאי צבור אי נמי משום דר' שמעון מרבי להו בסמוך מדכתיב (ויקרא ד)[ד] וסמך ידו על ראש השעיר ור' יהודה מוקי לה לרבות שעיר נחשון ואיפכא לא מסתברא ליה למימר דמהחי ממעט שעיר נחשון והשעיר ירבה שעירי עבודת כוכבים משום דמשעיר דכתי' גבי נשיא אית לן לרבויי טפי ומי שעיר נשיא כמו שעיר דנחשון ולי נראה דלהכי ליכא למימר יא] מי למעט [שעיר] נחשון משום דאי אמרת בשלמא לרבות שפיר אלא אי אמרת למעט לשתוק קרא מיניה דשעה מדורות לא יליפינן כדאמר

פ' כל המנחות באות מלה (לעיל דף נט.) גבי מנחת שמיני לגבוה: הא

נסכי רחלה בכמה [ו] ופשטינא ליה ממתני' [ז]גדי [א]משמש נסכי צאן של גדולים ושל קטנים של זכרים ושל נקבות חוץ משל אילים: **מתני'** [ב]כל קרבנות הצבור אין בהן סמיכה חוץ מן הפר הבא על כל המצות ושעיר המשתלח רבי שמעון אומר אף שעיר עבודת כוכבים [ג]כל קרבנות היחיד טעונין סמיכה חוץ מן הבכור והמעשר והפסח [ד]והיורש [ה]סומך ומביא נסכים [ו]ומימר: **גמ'** [ז]ת"ר כל קרבנות הצבור אין בהן סמיכה חוץ מפר הבא על כל המצות ושעירי עבודת כוכבים דברי רבי שמעון רבי יהודה אומר שעירי עבודת כוכבים אין בהן סמיכה ואת מי אביא תחתיהם שעיר המשתלח לא סגיא דלא מעייל אמר רבינא [ח]גמירי שתי סמיכות בצבור אמר לו רבי שמעון והלא אין סמיכה אלא בבעלים וזה אהרן ובניו סומכין בו אמר לו אף זה אהרן ובניו מתכפרין בו א"ר ירמיה ואזדו למטעמייהו [ט]דתניא [י]וכפר את מקדש הקדש זה לפני ולפנים ואת אהל מועד זה היכל מזבח כמשמעו יכפר אלו העזרות [כ] כהנים כמשמעון על כל עם הקהל אלו ישראל יכפר אלו הלוים הושוו כולן לכפרה אחת שמתכפרין בשעיר המשתלח [ל] דברי רבי יהודה רבי שמעון אומר כשם שדם שעיר הנעשה בפנים מכפר על ישראל על טומאת מקדש וקדשיו כך דם הפר מכפר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו [מ] כשם שוידוי של שעיר המשתלח מכפר על ישראל בשאר עבירות כך וידוי של פר מכפר על הכהנים בשאר עבירות ור' שמעון הא ודאי הושוו אין הושוו דבני כפרה נינהו מיהו כל חד וחד מכפר [נ] בדנפשיה לרבי יהודה טומאת מקדש וקדשיו ישראל מכפרי בדם שעיר הנעשה בפנים וכהנים בפר של אהרן בשאר עבירות אלו ואלו מכפרי בוידוי שעיר המשתלח ולרבי שמעון בשאר עבירות נמי כהנים בוידוי דפר מתכפרי כדקתני [ס] אחד ישראל ואחד כהנים ואחד כהן משיח מה בין ישראל ולכהן משיח אלא שדם הפר מכפר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו [ע] [זו דברי ר' יהודה] ור' שמעון אומר כשם שדם השעיר הנעשה בפנים מכפר על ישראל כך דם הפר מכפר על הכהנים כשם שוידויו של שעיר המשתלח מכפר על ישראל כך וידויו של פר מכפר על הכהנים ת"ר [פ] וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר פר טעון סמיכה ואין שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה דברי ר' יהודה ר' שמעון אומר פר טעון סמיכה בזקנים ואין שעירי עבודת כוכבים טעון סמיכה בזקנים אלא באהרן ורמינהו החי החי טעון סמיכה ואין שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה דברי ר' יהודה ר"ש אומר חי טעון סמיכה באהרן ואין

נסכי רחלה בכמה. יין היא לריכה שהיה לולנו לנסוחיו אם הייטו מפרישין בין זכר לנקבה. ע"א בין רחלה לכבשה ואמרינן ליה מתני' היא במסכת שקלים ארבע חומות היו במקדש ובתוך אלו יותן גדי משמש נסכי לאן שמאותו חומה שכתוב עליו גדי היו לוקחין נסכים לקרבן לאן בין גדולים בין קטנים בין זכרים בין נקבות דהיינו נמי לכבשה ורחלה דכולן נסכיהן שוין חוץ משל אילים שלא היו נוטלין משם לעורך נסכי אילים [ו]לפי שאין [ז] נסכין [ג] שוין לנסכין דהני דהכבש היה טעון רביעית ההין לעשרון אחד מי שהיה מבקש נסכים הלך אצל יותן הממונה על החומות ונותן [ח] על נסכיו ונותן לו חומה והולך אצל גזבר הממונה על היין ונותן לו חומה והוא נותן לו נסכים: **מתני'** היורש סומך. על קרבן אביו לאחר מיתת אביו: **ומביא נסכים.** שהיה אביו חייב להביא עם הזבח: ומימר. שיכול להמיר בקרבן אביו כאביו: **גמ'** וזה. שעיר המשתלח אהרן ובניו סומכין בו ולא בעלים ולא הוא סמיכה: אמר לו **רבי יהודה** אף זה אהרן ובניו מתכפרים. עם הלבור וסמיכה בבעלים היא: **וכפר את מקדש הקדש זה בו'.** אחר שגמר כל הזאות והיה נוטל מדם הפר ומדם השעיר העשה בפנים ומכפר על טומאת מקדש וקדשיו בין בעזרות ובין בהיכל ובין במזבח הזהב ושירי הדם על יסוד מזבח החיצון: **כהנים** וחקהל **והלוים הושוו.** שכולן מתכפרין בשעיר המשתלח בשאר עבירות וכיון דמתכפרין בו בכהנים הוא סמיכה בבעלים (והיינו) ואדוא ר' יהודה לטעמיה דרבי שמעון לטעמיה דאמר אין מתכפרין בו ולא הוא סמיכה בבעלים: ור' שמעון אומר כו': אחר שמעון אומר כו': זה דברי ר' יהודה ר' שמעון אומר כו': אחי שמתכפרין בשעיר: לא הושוו. דבני כפרה וכל חד וחד בדנפשיה כהנים בפר וישראל בשעיר כדקתני בשבועות אחד כהנים ואחד ישראל ואחד כהן משיח מתכפרין בשאר עבודות בשעיר המשתלח מה בין ישראל לכהנים וכו'